

РЕШЕНИЕ

№ 351

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9646** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава десета, Раздел I от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Институт за следдипломна квалификация при У., [населено място], [улица], Представявано от проф. д.н. Ж. Д. – директор, срещу Официално уведомление за събиране на средства КА102/ВЕТ-229-9 от 30.07.2020 г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, с което е прекратен Договор за отпускане на финансова подкрепа № 2018-1-BG01-КА-102-047532, изх.№ КА102/ВЕТ/229/7 от 14.05.2020 г. и е извършено намаляване на безвъзмездните средства по договора в размер на сто процента, като Институт за следдипломна квалификация при У. следва да възстанови сумата в размер на 47 200 евро /четиридесет и седем хиляди и двеста/ евро.

С жалбата се навеждат доводи, че актът не съдържа мотиви и не е спазена предписаната от закона форма, поради което са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила,

В съдебно заседание, Жалбоподателят ИНСТИТУТ ЗА СЛЕДДИПЛОМНА КВАЛИФИКАЦИЯ ПРИ У., редовно призован, представлява се от адв.Р.. Адв.Р. моли съдът да уважи жалбата и отмени оспорения административен акт, представляващ официално уведомление за събиране на средства. Отбелязва, че е налице произнасяне на ВАС по настоящото дело, че процесното писмо съставлява административен акт и като такъв трябва да отговаря на изискванията на АПК, което

не е изпълнено. Представя писмена защита. Претендира разноси, за което представям списък, с копие за ответната страна. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът, ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА ЦЕНТЪР ЗА РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ (ЦРЧР), редовно призован, се представлява от адв.Г.. Адв.Г. моли съдът да остави жалбата без уважение, поради нейната недопустимост, поради липса на пълен индивидуален административен акт за обжалване. Моли за срок за писмени бележки. Претендира разноси, за което представя списък.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като се запозна с приложените по делото доказателства и извърши цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1, във вр. с чл. 146 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят ИНСТИТУТ ЗА СЛЕДДИПЛОМНА КВАЛИФИКАЦИЯ ПРИ У. е бенефициент по Договор за отпускане на финансова помощ 701 8-1-BG01-КА-102-047532, сключен между ИСК при У. и Център за развитие на човешките ресурси, в качеството му на Национална агенция по Програма „Е. +“. С писмо за прекратяване на Договор за отпускане на финансова подкрепа 2018-1-BG01-КА-102-047532. изх. № КА102/ВЕТ/229/7 от 14.05.2020 Националната агенция е уведомила ИСК за намерението си да намали безвъзмездните средства в размер на сто процента и е поканила бенефициента да предостави коментари в срок от 30 календарни дни. В указания срок, ИСК при У. е изпратило до Центъра за развитие на човешките ресурси, в качеството му на Национална агенция по Програма „Е. “, отговор изх. № 97/03.06.2020.

На 04.08.2020 ИСК при У. получило Официално уведомление за събиране на средства КА102/ВНТ-229-9 по Договор за отпускане на финансова помощ 2018-2-BG01-КА-102-047532, съгласно което Националната агенция е извършила намаляване на безвъзмездните средства по договора в размер на сто процента и се предоставя срок от 30 календарни дни за тяхното възстановяване, поради това, че разпоредбата на чл.11.25.4 от Общите условия към договора предвижда, че:

Преди Комисията да намали размера на безвъзмездните средства, тя изпраща официално уведомление на бенефициента, с което го информира за следното:

Намерението си да намали максималния размер на безвъзмездните средства, сумата, с която възнамерява да намали безвъзмездните средства, мотивите за намалението и че го приканва да представи коментари в срок от 30 календарни дни от получаването на официалното уведомление.

Ако Комисията не получи коментари или реши да извърши намалението въпреки получените коментари, тя изпраща официално уведомление, с което информира бенефициента за своето решение.

С оглед цитираната разпоредба от Общите условия, обжалваният акт представлява уведомление за решението на Националната агенция за намаляване на безвъзмездните средства със сто процента, поради което цитираното Официално уведомление следва да се разглежда като акт за налагане на финансова корекция по смисъла на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Тъй като в акта не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК, срокът за обжалване е два месеца.

При така установената фактическа обстановка, съобразявайки разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град извърши преценка за

законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК и прави следните правни изводи:

I. По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения акт, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. От доказателствата по делото се установява, че оспорваното Официално уведомление е съобщено на ИСК при У. на 04.08.2020 ИСК при У., а жалбата, която е предмет на разглеждане в настоящото съдебно производство, е подадена на 28.09.2020 г., т.е. подадена е в законовия срок. Жалбата отговаря и на изискванията за форма и реквизити по чл.150 и чл.151 от АПК, като не се установяват пречки за разглеждането ѝ, посочени в нормата на чл. 159 от АПК. При тези съображения съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

II. По основателността на жалбата съдът приема следното:

Жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Компетентността е властта, която законодателят е предоставил на органа да издаде един конкретен административен акт и чрез него да създаде или да признае права, съответно да създаде задължения. Наличието на компетентност за издаване на конкретния административен акт е основание да се приема, че издаденият акт е носител на държавната власт и поради това държавата му признава съответното правно значение. Компетентността на всеки орган е определена в закон.

С определение № 5931 от 18.05.2021 на ВАС, VII отд. окончателно е прието, че обжалваният акт има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21. ал. 1 от АПК. В този смисъл твърденията на ответната страна за недопустимост на жалбата и неподведомност на делото на административния съд са неоснователни. Следва да се отбележи, че в молбата от 18.06.2021 процесуалният представител на ответника тълкува неправилно мотивите и аргументите на върховния административен съд изложени в определение 524 от 15.01.2021 и съответно в определение 5931 от 18.05.2021. В определенията Върховният административен съд не дава противоречиви аргументи относно приложението на ЗУСЕСИФ. В определение 5931 от 18.05.2021 изрично е посочено, че съставът споделя изводите съдържащи се в определение 524/15.01.2021 относно обстоятелството, че обжалваният акт не представлява такъв по чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ.

Относно твърдението, че негативните последици за бенефициера настъпват с писмо КЛ102/ VET- 229/ 7 от 14.05.2020 г. Становището на административния орган, изложено в молбата от 18.06.2021, че „неблагоприятните последици“ за бенефициера настъпват с писмо КД 102/VET-229/7 от 14.05.20 г. съдържащо изявление за прекратяване на договор за отпускане на финансова подкрепа по програмата „Е. +“ № 2018-1BG01-КА102-047532 е невярно и необосновано.

Обжалваният в настоящото производство административен акт касае уведомление за събиране на средства КА 102/VET-229-9 от 30.07.2020 и по същество представлява акт в производство по намаляване на средства. Писмо КА102/VET-229/7 от 14.05.2020 съдържа единствено изявление за прекратяване на договор. В процесния договор за отпускане на финансова подкрепа липсва разпоредба, съобразно която неговото прекратяването да води автоматично до намаляване на отпуснати средства. В договора има разписана възможност, процедура за намаляване, която е задължителна за административния орган, в това число изискване за обсъждане на становищата и

мотивиране на акта за намаляване на финансовата подкрепа. Защитната позиция на административния орган в настоящото производство сама по себе си не доказва неизпълнение на тези изисквания.

Съдът приема, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до незаконосъобразност на издаденото решение.

Нарушена е процедурата за установяване на нередност, предвидена във Вътрешните правила за администриране на нередности и измами.

Съгласно Раздел IV, т.6 от Вътрешните правила за администриране на нередности и измами в Центъра за развитие на човешките ресурси, за установяването на наличие на нередност като резултат от проверка следва да бъде издаден акт за установяване на нередност, който да бъде връчен на засегнатите лица. Съгласно т.6. „С нарочен мотивиран акт - заповед на Изпълнителния директор“, се установява наличието или липсата на нередност, съобразно представения доклад/протокол на КНИ и установените обстоятелства в хода на проверката". В т.6.4. от правилата се предвижда, че препис от акта се представя на засегнатите лица.

Изпълнителният директор е нарушил производствените правила, тъй като не е издал мотивирана заповед, съответно такава не е била връчена на жалбоподателя. Липсата на мотивирана заповед нарушава правото на защита, тъй като лишава ощетеното лице от възможност да възрази, срещу евентуалните констатации и да представи доказателства в рамките на административното производство.

Нарушена е процедурата за спирането на дейностите по проекта.

С писмото за прекратяване на Договор за отпускане на финансова подкрепа 2018-1-BG01-KA-102-047532. изх. No KA102/VET/229/7 от 14.05.2020 Националната агенция посочва, че с писмо No KA102/VET/229/2 от 04.04.2019 г., са били инициирани действия по спиране на дейностите по проекта, както и че установените съмнения са били отнесени до вниманието на компетентните органи за извършване на проверки. Посочва се още, че в рамките на последващите месеци са били извършени надлежни проверки по случая от редица органи, сред които Изпълнителна агенция „Одит на средствата от Европейския съюз“, Дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“, Прокуратурата на Република България и Европейската комисия.

В случая не е спазено изискването на буква „в)“ от Стъпка 1 от чл. 11.16.2.1 от Общите условия. Националната агенция да провери дали твърдените нарушения са извършени. Няма никакви доказателства за извършени проверки. Липсва каквато и да е информация за резултатите от проверките, за които се твърди, че са били извършени от ИА „Одит на средствата от ЕС“, Дирекция „Защита на финансовите интереси на ЕС" и от Прокуратурата на РБългария. В свое писмо от 28.08.2019 Националната агенция посочва, че „процедурата по спиране на дейностите ... е в сила до приключване на необходимите проверки от компетентните органи“.

Отделно от това липсват доказателства за резултатите от посочените проверки, защото с писмо от месец юни 2020 год. ИСК при У. е отправило запитване до Изпълнителна агенция „Одит на средствата от Европейския съюз“, с копие до Изпълнителната агенция, на което до този момент не е получен отговор. Институт за следдипломна квалификация при У., който е адресат на оспорвания акт, не е бил обект на проверки, одити или адресат на проверки. Не се доказва несъответствие с нормативните изисквания в дейността и договора за отпускане на финансова

подкрепа, като ответникът не е обосновал неизпълнение на конкретно законово или договорно задължение. Всички представени документи съдържат по същество предположения за нарушения от страна на експерт/и, които са назначавани от самия орган без знанието и без влиянието на адресата на акта. Дори и да има нарушения или указания на европейската комисия, то същите са адресирани до Център за развитие на човешките ресурси и не са предмет на това производство. Такива нарушения не могат да доведат до накърняване интересите на Институт за следдипломна квалификация при У., което е трето лице и спрямо него не е установено по надлежния ред нарушение. Липсва законова или договорна разпоредба, която да вмениява на административния орган право, без основание и мотиви, да налага намаляване на предоставена подкрепа поради свое собствено нарушение и/или поради нарушение на експерт, назначен от самия него.

Обжалваният акт не съдържа мотиви.

В него единствено се съдържа препратка към предходното писмо изх. No KA102/VEГ/229/7, с което се изразява намерение на Националната агенция да намали безвъзмездните средства в размер на сто процента. Независимо от представените от ИСК при У. подробни възражения, срещу намерението за намаляване на безвъзмездните средства, с писмо изх. No 97/03.06.2020 г., последните изобщо не са били обсъдени от административния орган. В обжалвания акт се посочва, че ИСК при У. е било уведомено за намерението на Националната агенция да намали безвъзмездните средства, поради което то е било поканено да направи коментари в срок от 30 дни от получаването на уведомлението, както и че „В предоставения срок бяха предоставени коментари.“, които са в обем от 9 страници, но те не са взети предвид и изобщо не са обсъдени от административния орган. В посоченото писмо ИСК при У. е направило редица възражения и е посочило нарушения на процедурата, които не са обсъдени в производството, и относно които административният орган изобщо не се е произнесъл и по тази причина обжалвания акт е постановен при липса на мотиви. Обжалваният акт въобще не съдържа мотиви (чл. 59, ал. 1 АПК), нито фактическите и правни основания за издаването му (чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК), което само по себе си е основание за отмяната му.

Недопустимо в становище по същество на спора (молба от 18.06.2021) за първи път да се излагат мотиви, фактически и правни основания и по този начин се цели дописване на оспорения административен акт. Съобразно тълкувателно решение №16 от 31.03.1975 г. на Върховния съд се допуска мотивите на административния акт да бъдат изложени и отделно от него „най-късно до изпращане на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните“. В случая първото достигнало до адресата на акта и до съда мотивиране на акта е в представеното с молба от 18.06.2021 (или повече от 11 месеца след издаването на акта) становище. С оглед на това изложеното в тази молба е ирелевантно за мотивирането на акта.

Не е спазена предвидената от закона форма.

Актът за финансова корекция не съдържа наименование, не съдържа правни основания за издаването му, не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, с което са нарушени изискванията на чл.59, ал.2, т.2, т.4 и т.7 от АПК. Обжалваният акт - KA 102/VEГ-229-9 от 30.07.20 г. на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси, не отговаря на изискванията за форма, въведени императивно с чл. 59 АПК.

Изложените в молба от 18.06.2021 твърдения не могат да послужат за основание за издаването на уведомление за събиране на средства КА 102/VET- 229-9 от 30.07.2020 на изпълнителния директор на Център за развитие на човешките ресурси. Не е налице конфликт на интереси по смисъла на Регламент (ЕС, Е.) 2018/1046. На първо място именно ответникът, издал оспорвания акт, ръководи процеса по назначаване на експерти които да оценяват проекти предложения, в това число проектно предложение на Институт за следдипломна квалификация при У.. Административният орган не твърди, че жалбоподателят е предлагал и/или по друг начин повлиявал за назначаването от Център за развитие на човешките ресурси на определен експерти, в частност доц. д-р А. Д. П., които да оценяват предложенията или да оказват влияние върху оценката.

Съобразно общия принцип за съразмерност, административните органи трябва да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. В процесния случай, видно от позицията на Център за развитие на човешките ресурси, същият назначава определени лица за експерти и оценка на проекти, след което, изцяло неоснователно, твърди за конфликт на интереси с бенефициери. Липсват доказателства, че Института за следдипломна квалификация при У. има отношение към назначаването на доц. д-р А. Д. П. и възлагането ѝ на конкретен проект, от което следва, че не съществува конфликт на интереси.

Невярно и изцяло недоказано е твърдението в молбата от 18.06.2021г. за нарушение от страна на бенефициера на чл. II.5 от Общите условия на договора. За да възникне задължение за бенефициера за разкриване и вземане на мерки за предотвратяване, потенциалният конфликт на интереси следва да е известен. Не се спори, в това число от административния орган, че на бенефициера не му е известен експерта, който извършва оценка на предложението. Бенефициера не е знаел кой оценява предложението му, за да окаже влияние върху избора му още по-малко може да окаже влияние върху оценката. Съответно лишено е от правна логика твърдението в молбата от 18.06.2021 за нарушение на договорно задължение.

На следващо място в обжалвания акт по никакъв начин не се обосновава наличието на конфликт на интереси. Член 61 във вр. с параграф 104 от преамбюла на Регламент (ЕС, Е.) 2018/1046 съдържа дефиниция на „конфликт на интереси“. Административният орган, носещ тежестта на доказване, съобразно чл. 170 АПК, по никакъв начин не обосновава наличието на конфликт на интереси по смисъла на цитираните разпоредби. Не е доказано, че жалбоподателят в качеството на бенефициер попада в обхвата на разпоредбите на регламента, както и че служебната обвързаност на даден експерт, назначен от националния орган за оценка, обосновава наличието на икономически интерес. Административният орган е пропуснал да отбележи, че експертите оценяват проекти, но нямат правомощия да предоставят финансова подкрепа. Финансовата подкрепа се предоставя от органа - Център за развитие на човешките ресурси. Още повече, че конкретния случай окончателната оценка на проекта е извършена от контролиращия експерт който не е релевираното в производството лице - А. П., а лицето Б. Г.. Не се твърди и не е доказано, лицето Б. Г. да има конфликт на интереси по смисъла на регламента и една но-ниска оценка да обосновава наличието на икономически интерес. Цитираният в молбата от 18.06.2021 Регламент (ЕС,

Е.) № 966/2012 е отменен и представените вътрешни документи и резултати от проверки на самия административен орган не могат да обосноват законосъобразност на уведомление за събиране на средства КА 102/VET-229-9 от 30.07.2020, още по-малко могат да послужат за мотивирането му. Също така прави впечатление, че се представят документи които касаят общи твърдения и случаи на изследване, което изключва релевантността им по отношение на конкретното правоотношение.

Липсва основание за прекратяване на договора и за налагане на финансова корекция.

В писмо изх. No КА102/VET/229/7 от 14.05.2020 Националната агенция посочва, че действието на Договора се прекратява на основание чл.11. 17.2.1. буква „е“ от Приложение I - Общи условия към договора. Съгласно цитираната разпоредба, договорът може да бъде прекратен, когато „Комисията разполага с доказателства, че бенефициентът или свързано с него лице са извършили съществени грешки, нередности или измама в рамките на процедурата за предоставяне на средствата или по време на изпълнението на договора, включително когато бенефициентът или свързаното с него лице са подали невярна информация или не са подали изискваната информация.”

В случая не са установени, а и не се твърди да са извършени грешки, нередности или измама от страна на ИСК при У.. Ответникът приема, че нарушението се състои в това, че оценителят на проектното предложение АДП е подала невярна информация като не е декларирала свързаността си с ИСК при У., но съдът счита, че това основание не е налице, тъй като не съществува и не е съществувала свързаност между оценителя АДП и ИСК при У..

Изложени са доводи за наличието на свързаност, съответно на конфликт на интереси поради обстоятелството, че оценителят доц. д-р А. Д. П. полага труд при У., отделение към който е и самият бенефициент. Липсва обаче финансова или друга зависимост между оценител и бенефициент по проекта. Наличието на трудов договор между доц. д-р А. Д. П. и У. не обуславя свързаност между оценителят доц. д-р А. Д. П. и ИСК при У.. ИСК при У. е самостоятелно юридическо лице, създадено с Разпореждане 41 от 1991 на Бюрото на Министерски съвет. Съгласно чл.3, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на ИСК при У., ИСК при У. работи на самоиздръжка, има самостоятелна банкова сметка и се представлява от Директор. Разпоредбата на чл.2, ал.3 от Правилника предвижда, че отношенията между У. и ИСК при У. се уреждат с договори. Директорът на ИСК, а не Р. на У. назначава и прекратява трудовите отношения със служителите на ИСК. ИСК при У. има самостоятелна структура, която не е част от щатното разписание на У.. Преподавателите в У. нямат никакви финансови или други зависимости от ИСК по силата на трудовите правоотношения с У.. ИСК при У. изобщо няма щатни преподаватели. Съгласно чл.21, ал.1. в ИСК работят хонорувани преподаватели. За обезпечаване на учебния процес в ИСК при У. се привличат преподаватели единствено на граждански договор. Оценителят доц. д-р А. Д. П. не е бил и не е заемал щатна длъжност и не е привличан като преподавател на граждански договор от ИСК при У..

Относно несъответствие на оспорения акт с целта на закона
Както твърди административния орган, една от целите на Регламент (ЕС, Е.) 2018/1046 и на останалите актове, регламентиращи предоставяне на финансова подкрепа от европейските фондове, е избягване на конфликт на интереси с оглед неправомерното разходване на средства. Именно поради това параграф 104 от преамбюла на регламента посочва, че понятието „конфликт на интереси“ следва да се използва единствено за случаите, в които лице или субект с отговорности по изпълнение на бюджета, одит или контрол или длъжностно лице или служител на институция на Съюза или на националните органи на всяко равнище се намира в такава състояния. Външните експерти по оценка, каквато е доц. д-р А. Д. П., не притежават подобно качество, в тази връзка и чл. 36 от регламента изрично вмения мерките по предотвратяване на конфликт на интереси като елемент от ефективния вътрешен контрол. Ето защо и постановеният акт - уведомление за събиране на средства КА 102/VET- 229-9 от 30.07.2020, противоречи на целта на закона и в частност Регламент (ЕС, Е.) 2018/1046, а липсата на мотиви на Официалното уведомление е достатъчно основание за отмяна на оспорения акт като материално незаконосъобразен.

По изложените съображения съдът счита жалбата за основателна, поради което Официално уведомление за събиране на средства КА102/VET-229-9 от 30.07.2020 г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

Административното производство е започнало по инициатива на административния орган, поради което съдът след като отмени акта, не дължи изпращане преписката на органа за ново произнасяне.

III. По разноските:

Съдът дължи произнасяне по искането за разноски в изпълнение нормата на чл. 81 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

С оглед изхода на делото, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените съдебни разноски следва да се уважи, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответната страна заплати на жалбоподателя сумата в размер на 2 719,40 лева, от които 1979,40 лева реално платено адвокатско възнаграждение за един адвокат, държавна такса в размер на 752 лева за образуване на настоящото производство и държавна такса в размер на 60 лева за две обжалвания . Следва да се отрази, че съдът не е обвързан от посочения размер на разноските в представения от страната списък по чл. 80 от ГПК, а следва да присъди само тези разноски, които са доказани по делото, но не повече от претендирания от страната размер (при спазване на забраната за произнасяне свръх петитум).

Поради изложеното съдът осъжда юридическото лице, в структурата на което се намира органът издал отменения акт, да заплати на жалбоподателя сумата от 2 719.40 лева – разноски по делото.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 71 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Институт за следдипломна квалификация при У., [населено място], [улица], Представявано от проф. д.н. Ж. Д. – директор, срещу Официално уведомление за събиране на средства КА102/VET-229-9 от 30.07.2020 г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, с което е прекратен Договор за отпускане на финансова подкрепа № 2018- 1-BG01-КА-102-047532, изх.№ КА102/VET/229/7 от 14.05.2020 г. и е извършено намаляване на безвъзмездните средства по договора в размер на сто процента, като Институт за следдипломна квалификация при У. следва да възстанови сумата в размер на 47 200 евро /четиридесет и седем хиляди и двеста/ евро.

ОСЪЖДА Центъра за развитие на човешките ресурси с адрес: [населено място], ул. „Г. И. № 15, ет. 4, да заплати на Институт за следдипломна квалификация при У., [населено място], [улица], Представявано от проф. д.н. Ж. Д. – директор, сума в размер на 2719.40 (две хиляди седемстотин и деветнадесет леви и четиридесет стотинки) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: